

สื่อ (สำหรับครู) กิจกรรม เรียงใหม่ไปด้วยกัน (ชั้นนำ)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง สรรค์สร้างความคิดตามหลักภาษา
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง บทสรุปส่งท้าย หลากหลายรูปแบบ
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

บันทึกจากใจ

เราทุกคนล้วนมีประสบการณ์ชีวิตมาด้วยกันทั้งนั้น ทั้งในทางที่ดีและไม่ดี เรามักอยากจะจดจำประสบการณ์ที่ดีเอาไว้ และลืมประสบการณ์ที่ไม่ดีไปจากความทรงจำ แต่ไม่ว่าประสบการณ์นั้นจะดีหรือไม่ดีก็ตาม ประสบการณ์ เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในชีวิตที่จะสอนให้เราเรียนรู้อะไรหลายๆ อย่าง อาจสอนให้เรารู้จักต่อสู้อุปสรรค สอนให้เราอดทน อดกลั้น และเข้มแข็งมากกว่าเดิม รวมทั้งรู้จักการนำประสบการณ์นั้นมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ก้าวแรกที่ดิฉันเข้าไปในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ดิฉันไม่รู้จักใครเลย ในเทอมแรกที่ดิฉันมาเรียน ดิฉันไม่ค่อยได้พูดคุยกับเพื่อน ๆ คนอื่น เมื่อเรียนเสร็จแล้วดิฉันก็กลับที่พัก ในบางวิชาก็ได้พูดคุยกับเพื่อนๆ บ้าง และเริ่มที่จะทักทายกับเพื่อน ๆ คนอื่นก่อน ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาดิฉันก็มีเพื่อนเพิ่มขึ้นทีละคนสองคน แต่เมื่อระยะเวลาผ่านไปหลังจากที่เรียนจบในกระบวนวิชานั้น ๆ แล้ว ก็ไม่มีโอกาสได้เจอกับเพื่อนๆ อีก

วันหนึ่งดิฉันเข้าไปอ่านหนังสือในห้องสมุด ดิฉันเห็นเพื่อนๆ แต่ละคนกำลังอ่านหนังสืออย่างขะมักเขม้น ดิฉันกวาดสายตามองไปรอบ ๆ ห้องสมุดก็พบว่าไม่มีที่ว่างให้ดิฉันนั่งอ่านหนังสือ และในขณะนั้นเองทำให้ดิฉันรู้ว่าต่อไปเราต้องรู้จักหาความรู้เพิ่มเติมให้มากกว่านี้ เราต้องแข่งกับตัวเองให้ได้เสียก่อนก่อนที่จะไปแข่งกับคนอื่น ดิฉันตัดสินใจเดินออกจากห้องสมุดมานั่งอ่านหนังสือตรงม้านั่งใต้ร่มไม้ในใจ ดิฉันคิดว่า จะทำอย่างไรดีจึงจะมีโอกาสมาเรียนหนังสือบ่อย ๆ เพราะดิฉันต้องทำงานไปด้วย เรียนด้วย ดิฉันต้องแบ่งเวลาระหว่างงานกับการเรียนให้มีความเหมาะสมกันมากที่สุด ดิฉันเหนื่อยที่ต้องทำสองสิ่งในเวลาเดียวกัน แต่ดิฉันก็ไม่เคยท้อ ดิฉันคิดเพียงว่าคนอื่นทำได้ เราก็ทำได้เหมือนกัน

ในขณะที่ดิฉันกำลังนั่งคิดอยู่นั่นเอง ดิฉันก็ได้มีโอกาสได้เจอเพื่อนคนนั้นอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเราเคยเจอกันในชั้นเรียนเมื่อเทอมที่ผ่านมา เพื่อนของดิฉันชื่อ “ธนคม” ดิฉันและเพื่อนนั่งคุยกันอยู่ครู่หนึ่งเขาจึงชวนดิฉันไปที่ชมรมขับร้องประสานเสียง ธนคมแนะนำดิฉันให้รู้จักเพื่อนๆ ในชมรม ครั้งแรกดิฉันยังไม่ค่อยสนิทกับเพื่อนคนอื่น ๆ มากนัก จนกระทั่งเราได้มีโอกาสที่จะได้ไปร้องเพลงประสานเสียงในงานวันศิลปินแห่งชาติที่ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย

ดิฉันรู้สึกภูมิใจเป็นอย่างมากที่ได้มาเรียนที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่นี้ทำให้ดิฉันได้รับประสบการณ์ดี ๆ หลายอย่างที่ไม่อาจจะหาได้จากตำราเรียน มิตรภาพของดิฉันกับเพื่อนเกิดขึ้นที่นี่ ดิฉันมีโอกาสรู้จักกับเพื่อนหลายคนหลายอาชีพ มีทั้งเพื่อนที่อายุรุ่นราวคราวเดียวกับดิฉัน และมีทั้งเพื่อนที่อายุมากกว่าดิฉัน ซึ่งแต่ละคนต่างก็มีประสบการณ์ดี ๆ หลายอย่างมาเล่าสู่กันฟัง ทำให้ดิฉันได้รับความเพลิดเพลินและความรู้ใหม่ๆ เกี่ยวกับอาชีพที่เขาทำอยู่ บางเรื่องดิฉันก็สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันของดิฉันได้เป็นอย่างดี ที่นี้ทำให้ดิฉันได้มีโอกาสไปยืนอยู่บนเวทีอันทรงเกียรติ ที่นี้สอนให้ดิฉันรู้จักแบ่งเวลาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และสิ่งสำคัญที่สุดทำให้ดิฉันมองเห็นอนาคตของตนเองได้เป็นอย่างดี